

понеже нѣмаше благоволеніе-то въ проливаніе-то на невиннѣ кръвь. Врагове-тѣ на Братія-та тържествувахѫ, но кралица-та лѣжеше нѣколко дни въ мѣкы на ражданіе-то и най-сетиѣ умрѣ.

Государственный канцлеринъ *Колловратъ* съ радость приказваше на Господина отъ *Колдичъ* че вече ся е рѣшило да ся погубять всички-тѣ Пикарди. Господинъ отъ Колдичъ попыта слуга-та си, кой-то принадлѣжеше къмъ Пикардитѣ като казуваше: «Симіоне, какво мыслишь ты? Понеже всички сѫ толкози съгласни, ще ли ся свърши това?» Симеонъ отговори: «Имаше още единъ, при рѣшеніе-то, за кого-то не знаѣ да ли ся е съгласилъ на това; а безъ Него нищо не ще сполучи.» Канцлеръ-тѣ кой-то мысляше че знае за едно съзаклятие иззыка съ гнѣвъ като казуваше: «Кой е тойзи, кой-то смѣе да ся противи на всички-тѣ държавни съсловія? То трѣбува да е единъ предателъ на отечество-то и злодѣй, кой-то не е заслужилъ нищо, освѣнь онова кое-то заслужихъ Пикарди-тѣ.» Като удари на масаж-тѣ той ся кълнеше Богъ да го не остави живъ ако ся успокой до гдѣ-то има още единъ отъ тѣхъ живъ. Но и слуга-та, въздигиж рѣж-тѣ си къмъ небе-то и каза: «Горѣ обѣтава единъ; Той ако не е казалъ Да, тогава не ще да ся свърши дѣло-то.» «Канцлеринъ-тѣ отговори,» «Ей, пронирникъ, ще опыташь,» и станѫ отъ столъ-тѣ, за да отиде въ палата си. Въ сѫщ-тѣ минутѣ появи ся на крака му една палюща пѣпка отъ коѫ-то